

NOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft: Principiële goedkeuring van het voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, het besluit van de Vlaamse Regering van 27 november 2015 tot uitvoering van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning en het besluit van de Vlaamse Regering van 23 september 2016 houdende subsidiëring van de digitale behandeling van de omgevingsvergunning in het kader van wijzigingen aan de regelgeving over de omgevingsvergunning en tot opheffing van het besluit van de Vlaamse Regering van 23 november 2001 tot bepaling van de voorwaarden voor toekenning van subsidies aan gemeenten voor de opleiding van gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaren en voor de betaling van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaren in kleine gemeenten

Samenvatting

De Vlaamse Regering wil een aantal kleinere aanpassingen aan het Omgevingsvergunningenbesluit doorvoeren. Een aantal van deze wijzigingen zijn nodig om dit besluit af te stemmen op recente wijzigingen van het Omgevingsvergunningendecreet. Het betreft onder meer de nieuwe decretale regelingen rond de meldingen en rond de wijziging van voorwaarden van vergunningen. Andere aanpassingen zijn eerder te beschouwen als optimalisaties en technische aanpassingen.

Over het wijzigingsbesluit wordt het advies van de Raad van State ingewonnen.

1. SITUERING

A. BELEIDSVELD/BELEIDSDOELSTELLING

Beleidsveld: Omgeving en Natuur (beleidsdomein Omgeving)

Beleidsdoelstelling:

(ISE THEMA-OVERSCHRIJDEND INSTRUMENTARIUM OMGEVING)

SD1. Naar een samenhangend omgevingsinstrumentarium

OD 5. De omgevingsvergunning vereenvoudigen

B. VORIGE BESLISSINGEN EN ADVIEZEN

Bijgaand ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering werd aangepast aan het wetgevingsadvies nr. 2020/37 van 17 februari 2020.

Daar waar een bepaalde formulering reeds gehanteerd wordt in decreten, zoals het Omgevingsvergunningendecreet, het decreet Gemeentewegen, of het Omgevingsvergunningenbesluit, werd deze formulering behouden en het wetgevingsadvies niet gevolgd.

2. INHOUD

A. ALGEMENE TOELICHTING

Sinds de inwerkingtreding van de regeling inzake de omgevingsvergunning zijn er reeds een aantal wijzigingen doorgevoerd aan deze regeling.

Op decretaal niveau nieuwe of gewijzigde regelgeving veronderstelt in een aantal gevallen ook een aanpassing van regelgeving op besluitniveau.

Zo valt te denken aan de wijzigingen, doorgevoerd door het decreet van 26 april 2019 houdende diverse bepalingen inzake omgeving, natuur en landbouw of het decreet van 3 mei 2019 houdende de gemeentewegen.

Daarnaast worden ook wijzigingen voorgesteld in uitvoering van Radicaal Digitaal of ter vermindering van de administratieve lasten.

De voorgestelde wijzigingen worden hieronder thematisch nader besproken.

Deze wijzigingen betreffen volgende besluiten:

- het besluit van de Vlaamse Regering van 27 november 2015 tot uitvoering van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning;
- het besluit van de Vlaamse Regering van 23 september 2016 houdende subsidiëring van de digitale behandeling van de omgevingsvergunning;
- Bijlage 1 van VLAREM.

Tot slot wordt het besluit van de Vlaamse Regering van 23 november 2001 tot bepaling van de voorwaarden voor toekenning van subsidies aan gemeenten voor de opleiding van gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaren en voor de betaling van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaren in kleine gemeenten opgeheven.

B. THEMATISCHE BESPREKING

Gehanteerde afkortingen

- CBS: College van Burgemeester en Schepenen
- GOVC: de gewestelijke omgevingsvergunningscommissie
- IIOA: ingedeelde inrichting of activiteit

- POVC: de provinciale omgevingsvergunningscommissie
- OVB: Besluit van de Vlaamse Regering van 27 november 2015 tot uitvoering van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning
- OVD: decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning
- DABM: decreet algemene bepalingen milieubeleid

1. Gewijzigd systeem van meldingen

Te wijzigen artikels: artikel 138 t.e.m. 140 OVB, art. 153/1 OVB

Artikels in voorliggend wijzigingsbesluit: 50, 51, 52 en 54

Rechtsgrond: art. 108 OVD en art. 160, 1°, Decreet 26 april 2019 houdende diverse bepalingen inzake omgeving, natuur en landbouw

Het decreet van 26 april 2019 houdende diverse bepalingen inzake omgeving, natuur en landbouw wijzigde het systeem van meldingen op volgende vlakken:

- het CBS of de gemeentelijke omgevingsambtenaar is steeds bevoegd voor meldingen, tenzij de melding vervat zit in een vergunningsaanvraag waarvoor de deputatie of Vlaanderen bevoegd is
- daarnaast wordt de beslissingstermijn een vervaltermijn, en wordt deze deels ingekort:
 - o melding die louter slaat op de exploitatie van een IIOA van de derde klasse: 20 dagen
 - o alle andere gevallen: 30 dagen
- bekendmaking van de beslissing moet binnen deze termijn van 20 resp. 30 dagen
- spreekt de bevoegde overheid zich niet uit of maakt zij haar beslissing niet kenbaar binnen de vervaltermijn, dan wordt de melding geacht stilzwijgend te zijn geacteerd.

Voorliggend besluit moet aan dit gewijzigd systeem aangepast worden.

Wijzigingen aan artikel 138 OVB

→ De huidige tekst van artikel 138 vormt voortaan paragraaf 1.

Deze paragraaf bepaalt de bekendmaking van de meldingsakte.

Daar het decreet van 26 april 2019 de definitie van meldingsakte wijzigde naar “het document waaruit blijkt dat de bevoegde overheid uitdrukkelijk of stilzwijgend akte heeft genomen van een melding” zullen ook stilzwijgende aktenames bekend gemaakt moeten worden op de in deze paragraaf vervatte wijze, waaronder de affichering.

De weigering van een aktename zal daarentegen slechts bekend gemaakt moeten worden aan de persoon die de melding heeft verricht. Zonder deze individuele kennisgeving, binnen de termijn, vermeld in artikel 111 OVD, wordt de melding geacht te zijn geacteerd. Een verdere bekendmaking is niet vereist, gezien bij een niet-aktename er geen wijziging optreedt in de huidige situatie.

→ De ‘nieuwe’ paragraaf 1 bepaalt de bekendmakingswijzen, naar analogie met artikel 56 OVB.

De verplichting, opgenomen in huidig tweede lid, dat de bevoegde overheid de persoon die de melding heeft verricht op de hoogte brengt van het feit dat de handelingen of de exploitatie niet meldingsplichtig of verboden zijn, wordt opgeheven.

Deze verplichting vloeit immers reeds voort uit (gewijzigd) artikel 111 OVD. De bevoegde overheid dient een beslissing te nemen over de melding binnen een termijn van 20 resp. 30 dagen, en dient de persoon die de melding heeft verricht hiervan binnen diezelfde termijn in kennis.

Met andere woorden, de bevoegde overheid zal binnen 20 resp. 30 dagen moeten laten weten dat de handelingen of de exploitatie niet meldingsplichtig of verboden zijn.

→ De nieuwe paragraaf 2 van artikel 138 OVB bepaalt ten eerste wie de tekst opstelt die gebruikt moet worden voor de bekendmaking door affichering en bekendmaking op de website.

Het is de bedoeling dat de tekst automatisch gegenereerd wordt door het omgevingsloket, dit zowel bij uitdrukkelijke als bij stilzwijgende meldingsaktes.

De terinzagelegging vond reeds plaats in het gemeentehuis van de gemeente waar het voorwerp van de melding uitgevoerd zal worden.

→ Daarnaast bepaalt de nieuwe paragraaf 2 ook welke minimale gegevens in deze tekst opgenomen moeten zijn. Hier werd inspiratie gezocht bij artikel 57 OVB.

Wijzigingen aan artikel 139 OVB

Het huidige artikel 139 OVB verwijst enkel naar het artikel 59 OVB. Het is echter aangewezen om van deze werkwijze af te stappen en de aanplakkingsregeling van de al dan niet stilzwijgende aktename uit te schrijven. De kenmerken van affichage (kleur, plaats, leesbaarheidsvereisten,...) zijn deze die ook van toepassing zijn op de bekendmaking via affichage van een vergunningsbeslissing.

Wijzigingen aan artikel 140 OVB

Artikel 111 OVD bepaalt dat bevoegde overheid een beslissing over de melding neemt binnen een termijn van 20 resp. 30 dagen en de persoon die de melding heeft verricht daarvan binnen dezelfde termijn in kennis stelt. Wordt er geen beslissing genomen en ter kennis gebracht binnen die termijn, wordt de melding geacht te zijn geakteerd.

Daar hier al de individuele kennisgeving aan de melder geregeld is, wordt in het OVB naar deze kennisgeving in het decreet verwezen.

Daar waar de termijn om de meldingsakte ter beschikking te stellen thans in een afzonderlijk lid voorzien is, wordt deze termijn nu opgenomen in de individuele kennisgeving van welbepaalde instanties. De termijn voor in kennis stelling van de melder is immers decretaal bepaald.

Daar het CBS voortaan de overheid is, die bevoegd is voor meldingen, is niet langer nodig dat de betrokken gemeente individueel in kennis wordt gesteld. Ook wordt duidelijk bepaald dat de VMM per digitale zending in kennis wordt gesteld.

Vervanging van artikel 153/1

Het systeem van stilzwijgende aktenames die automatisch gegenereerd worden door het omgevingsloket (bij overschrijden van termijnen) kan enkel vlot en betrouwbaar werken als alle meldingen digitaal worden ingediend.

Als meldingen analoog worden ingediend, is er immers geen absolute garantie dat de gemeente binnen de twintig of dertig dagen overgaat tot digitalisering van de melding. Ook al mag men er van uitgaan dat de gemeente in de overgrote meerderheid van de gevallen correct en tijdig digitaliseert, is er geen zekerheid dat dit in alle gevallen zal gebeuren. Dit zorgt voor een gebrek aan rechtszekerheid voor de betrokken melder (en zijn bureaus, die eventueel beroep moeten kunnen indienen) en heeft een onvolledig omgevingsloket tot gevolg.

Het is immers de bedoeling dat het omgevingsloket na 20 of 30 dagen automatisch een document genereert dat bevestigt dat de burger over een stilzwijgende aktename beschikt. Dit document kan de burger dan ter plaatse aanplakken, zodat de beroepstermijn (bij Raad voor Vergunningsbetwistingen) begint te lopen. Als een analoog ingediend dossier niet of niet tijdig wordt gedigitaliseerd, dan kan het omgevingsloket dit document niet produceren. Dit zorgt voor zeer ongewenste rechtsonzekerheid voor de melder. Het enige waarover de melder immers beschikt, is een bewijs dat hij een aangetekende zending (met onbekende inhoud) op de post heeft afgegeven.

Daarom wordt gebruik gemaakt van de mogelijkheid die artikel 14/1 OVD biedt om de lijst van verplicht digitaal in te dienen dossiers uit te breiden met de meldingen.

Artikel 137, 1° van het decreet van 26 april 2019 houdende diverse bepalingen inzake omgeving, natuur en landbouw verplicht reeds de digitale indiening voor IIOA's, ongeacht de klasse. Ook stedenbouwkundige meldingen met architect moeten reeds digitaal worden ingediend. De thans

voorgestelde wijziging leidt er dus enkel toe dat ook stedenbouwkundige meldingen digitaal zullen moeten gebeuren (look als ze niet door een architect worden opgesteld).

In 2018 zijn er 315 volledig analoge meldingen voor stedenbouwkundige handelingen geregistreerd op een totaal van 6749 stedenbouwkundige meldingen. Dat komt dus neer op 5 % analoge stedenbouwkundige meldingen, of ongeveer 1 analoge melding per gemeente. In 2019 zijn er 402 analoge stedenbouwkundige meldingen op een totaal van 7028 stedenbouwkundige meldingen.

Lokale besturen kunnen burgers die niet vertrouwd zijn met de digitale technologie ondersteunen bij het samenstellen van hun melding. Dit betekent dat een medewerker van het lokale bestuur ofwel de burger begeleidt bij het ingeven van de data en documenten, of zelf de gegevens in geeft in het Omgevingsloket namens de burger, waarbij de burger de ingegeven informatie valideert met zijn elektronische identiteitskaart of een andere digitale sleutel. Gezien het beperkte aantal analoge meldingen betekent dit een verwaarloosbare bijkomende werklast. Dit heeft ook als voordeel dat van bij aanvang duidelijk is of het project volledig en ontvankelijk is, wat voor alle partijen tijds winst oplevert. In het kader van een analoog ingediend project kan daarentegen nog een hele briefwisseling tussen initiatiefnemer en overheid nodig zijn zonder garantie op een efficiënt en rechtszeker resultaat. Deze ondersteuning is er vandaag reeds al in een aantal dossiers. In 2018 werden 222 stedenbouwkundige meldingen digitaal ingediend met behulp van een ondersteunend ambtenaar. Dit is 3% van alle stedenbouwkundige meldingen. In 2019 was het aantal dossiers waarin een ondersteunend ambtenaar moest helpen, gedaald tot 87. De directe begeleiding door de overheid van de burger is dus een meer efficiënte, goedkopere en snellere aanpak dan een formele analoge communicatie en de latere digitalisering van het analoge project.

Inwerkingtreding

Daarnaast wordt voorzien dat het gewijzigd systeem van meldingen in werking treedt op 3 november 2020. Dit geeft de bevoegde overheden de nodige tijd om de noodzakelijke digitale aanpassingen tijdig door te voeren.

2. Aanpassing inzake bijstelling van RO-voorwaarden

Te wijzigen: opschrift hoofdstukken 1 en 2 van titel 4; art. 100, art. 102 t.e.m. 104, art. 106, 108, 109, 111 t.e.m. 114 OVB

Artikels in voorliggend wijzigingsbesluit: 36 tot en met 48

Rechtsgrond: 91 OVD en art. 160, 2°, Decreet 26 april 2019 houdende diverse bepalingen inzake omgeving, natuur en landbouw

Het decreet van 26 april 2019 maakte het mogelijk dat niet alleen de milieuvorwaarden, maar alle voorwaarden die in een vergunning opgenomen zijn, gewijzigd kunnen worden op gemotiveerd verzoek van vergunninghouder of exploitant.

De wijziging of aanvulling van de in de omgevingsvergunning opgelegde milieuvorwaarden kan daarnaast ambtshalve via een gemotiveerd initiatief dan wel op gemotiveerd verzoek van een ruimere groep (art. 82 OVD).

Het bijstellen van de voorwaarden die in de omgevingsvergunning zijn opgelegd, verloopt overeenkomstig de bepalingen van afdeling 4 en 5 van hoofdstuk 6 OVD, ongeacht of het gaat over een ambtshalve initiatief, dan wel een verzoek door exploitant, vergunninghouder, betrokken publiek, adviesinstantie o.a.

Aldus gebeurt het onderzoek van het verzoek tot bijstelling van de omgevingsvergunning overeenkomstig de bepalingen van artikel 23 tot en met 27 en 29 OVD, meer bepaald de bepalingen m.b.t. de gewone procedure (art. 88 OVD).

Wijzigingen aan het opschrift van hoofdstukken 1 en 2 van titel 4 OVB

Deze opschriften dienen te verwijzen naar de uitgebreide mogelijkheid van bijstelling van de voorwaarden, niet louter de bijzondere milieuvoorwaarden.

Wijzigingen aan artikel 100 OVB

De ruimere mogelijkheid om de bijstelling te vragen van de in de omgevingsvergunning opgelegde bijzondere milieuvoorwaarden voor de exploitatie van IIOA's is thans geregeld in artikel 82 OVD; de bijstelling op verzoek van de vergunninghouder of exploitant in artikel 82/1 OVD. Deze opsplitsing, met correcte verwijzing, wordt nu doorgevoerd in het eerste lid.

In het (bijstellings)formulier wordt niet langer alleen gevraagd naar de plaats waar de exploitatie van de IIOA plaats vindt, maar naar de plaats waarop het verzoek betrekking heeft. Op die manier wordt ook de plaats omvat waarop de gewijzigde RO-voorwaarden betrekking zouden hebben.

Wijzigingen aan artikel 102 OVB (ontvankelijkheids- en volledigheidsonderzoek)

Dit artikel wordt aangepast aan de mogelijkheid dat niet alleen de milieuvoorwaarden, maar alle voorwaarden die in een vergunning opgenomen zijn, bijgesteld kunnen worden.

Het ambtshalve initiatief en het verzoek tot bijstelling door 'derden' zit vervat in artikel 82 OVD, het verzoek door exploitant of vergunninghouder in artikel 82/1 OVD. Bijgevolg moet naar beide artikelen verwezen worden.

Wijzigingen aan artikel 103 OVB (openbaar onderzoek)

Dit artikel wordt aangepast aan de mogelijkheid dat niet alleen de bijzondere milieuvoorwaarden, maar alle voorwaarden die in een vergunning opgenomen zijn, bijgesteld kunnen worden.

Voor de organisatie van het openbaar onderzoek werd verwezen naar de bepalingen van titel 3, hoofdstuk 5, die van overeenkomstige toepassing zijn, een paar expliciet opgenomen bepalingen nagelaten. Dit brengt een aantal onduidelijkheden en inconsistenties met zich mee. Vandaar wordt besloten om aan te geven waar er een verschil is tussen het openbaar onderzoek bij een vergunningsaanvraag, en bij een verzoek tot bijstelling van de voorwaarden, opgenomen in een omgevingsvergunning.

- Zo gaat het niet over een vergunningsaanvraag, maar over een verzoek of ambtshalve initiatief tot bijstelling, en over een verzoeker of overheid die het ambtshalve initiatief heeft genomen;
- De termijn van 10 dagen waarbinnen het openbaar onderzoek moet aanvangen, in geval van het ontbreken van een ontvankelijk- en volledigverklaring, begint niet te lopen de veertigste dag na de indiening, maar wel de zestigste dag na de datum van de indiening van het verzoek. Deze 60 dagen is het resultaat van de termijn van 50 dagen die de overheid heeft om het resultaat van het ontvankelijkheids- en volledigheidsonderzoek van het verzoek tot bijstelling mee te delen aan de verzoeker (art. 102, tweede lid, OVB) plus 10 dagen;
- de mededeling op de website moet vermelden dat een verzoek tot bijstelling is ingediend dan wel een ambtshalve initiatief tot bijstelling is genomen;
- het opschrift van de affiche wordt afgestemd op de inhoud van de procedure, nl. een verzoek of ambtshalve initiatief tot bijstelling van de voorwaarden.

Wijzigingen aan artikel 104 (adviesverlening)

Ook dit artikel wordt aangepast aan de mogelijkheid dat alle voorwaarden die in een vergunning opgenomen zijn, ook de RO-voorwaarden, bijgesteld kunnen worden.

Door deze uitbreiding kan het voorvallen dat aan alle adviesinstanties die betrokken waren bij de initiële vergunning, advies gevraagd moet worden voor de bijstelling van een voorwaarde.

De termijn voor de afdeling RO, bevoegd voor de omgevingsvergunning, wordt gelijkgetrokken met deze van de afdeling Milieu. Zoniet zou deze afdeling RO vallen onder 'de overige adviesinstanties' en

dus een verschil in adviestermijn krijgen, terwijl dit thans éénzelfde afdeling is binnen het Departement Omgeving.

Thans dienen adviezen in het kader van een verzoek of ambtshalve initiatief tot bijstelling een gemotiveerde beoordeling te bevatten van de noodzaak tot bijstelling van de in de omgevingsvergunning opgelegde milieuvorwaarden. Gelet op het voorwerp van het verzoek of initiatief, is het logisch dat de adviesinstanties uitspraak doen over de gevraagde bijstelling. Bovendien strekt het voorwerp zich niet langer uit over alleen de in de omgevingsvergunning opgelegde milieuvorwaarden, maar over elke in de omgevingsvergunning opgelegde voorwaarde waarvan bijstelling wordt gevraagd.

Wijzigingen aan artikel 106

Ook dit artikel wordt aangepast aan de mogelijkheid dat alle voorwaarden die in een vergunning opgenomen zijn, bijgesteld kunnen worden, niet alleen de milieuvorwaarden.

Daarnaast worden vermeldingen die opgenomen worden in de beslissing over het verzoek of ambtshalve initiatief tot bijstelling van de in de omgevingsvergunning opgelegde voorwaarden aangepast aan de mogelijkheid tot bijstelling van alle voorwaarden.

Wijzigingen aan artikel 108

Ook dit artikel wordt aangepast aan de mogelijkheid dat alle voorwaarden die in een vergunning opgenomen zijn, bijgesteld kunnen worden.

Wijzigingen aan artikel 109

Dit betreft een aanpassing aan de mogelijkheid dat alle voorwaarden die in een vergunning opgenomen zijn, bijgesteld kunnen worden.

Als een beroepschrift digitaal wordt ingediend (en dus met een E-id-kaart wordt ondertekend), dan is het niet nodig om uitdrukkelijk de naam en het adres van de beroepsindiener te vermelden. Ook is het niet nodig om uitdrukkelijk te vermelden tegen welke beslissing in beroep wordt gegaan, omdat dat bij via het omgevingsloket ingediende beroepen uit het systeem zelf blijkt.

Wijzigingen aan artikel 111 tot en met 114

Ook deze artikelen worden aangepast aan de mogelijkheid dat alle voorwaarden die in een vergunning opgenomen zijn, bijgesteld kunnen worden. De wijzigingen hebben niet meer inhoudelijke gevolgen dan dat. Het betreft hier de bepalingen inzake adviesverlening, de situaties die resulteren in een termijnverlenging, de beslissing en de bekendmaking van de beslissing.

Inwerkingtreding

Daarnaast wordt voorzien dat de bepalingen inzake de bijstelling van RO-voorwaarden in werking treden op 1 september 2020. Door een vaste datum te bepalen, kunnen het Omgevingsloket alsook de lokale toepassingen tijdig de nodige aanpassingen doorvoeren

Aangezien er geen specifieke overgangsbepaling voorzien wordt, geldt dat de regeling van toepassing is op nog niet vervallen vergunningen. De bedoeling hiervan is om de mogelijkheid van het bijstellen van de RO-voorwaarden niet alleen te laten spelen bij omgevingsvergunningen, ingediend na inwerkingtreding van dit besluit, maar **ook** bij vergunningsaanvragen die ingediend waren voor inwerkingtreding van dit besluit, omgevingsvergunningen verleend voor inwerkingtreding van het besluit én stedenbouwkundige vergunningen. Dezelfde werkwijze werd gehanteerd bij de toepassing van de vervalregeling, opgenomen in het Omgevingsvergunningendecreet.

3. Omgevingsvergunningscommissies

a) Aanpassing van de vergoeding van de deskundigen POVC en GOVC

Te wijzigen artikels: art. 39, vierde lid en art. 40, §4, OVB

Artikels in voorliggend wijzigingsbesluit: 15 en 16

Rechtsgrond: art. 16, §3, OVD

Op basis van artikel 39 en 40 OVB ontvangen de deskundigen en hun respectieve plaatsvervaarders een vergoeding van 100 euro per zitting van de omgevingsvergunningscommissie waarop zij aanwezig zijn.

Ondertussen hebben deze omgevingsvergunningscommissies reeds talrijke dossiers behandeld. Hierbij werd duidelijk dat de werklust groter is dan wat initieel ingeschat werd.

Zo vergadert de GOVC ongeveer 30 keer per jaar, waarbij de 4 deskundigen steeds aanwezig zijn.

Naast hun effectieve aanwezigheid besteden de deskundigen ook heel wat tijd in de voorbereiding van de bespreking van de dossiers die door de omgevingsvergunningscommissie worden behandeld en in het nalezen van het ontwerp van advies van de omgevingsvergunningscommissie.

De huidige vergoeding van 100 euro omvat eveneens de verplaatsingskosten.

Er kan alleen maar worden vastgesteld dat de vergoeding niet in verhouding is tot de inspanning en de deskundigheid.

Vandaar wordt voorgesteld om de vergoeding die de deskundigen krijgen, te verhogen naar 200 euro per zitting waarop de deskundige aanwezig is. Daarnaast krijgen ze ook de gebruikelijke verplaatsingsvergoeding.

In het kader van autonomie bepaalt Vlaanderen niet langer de vergoeding van de deskundigen en hun respectieve plaatsvervaarders van de POVC.

De provincies zijn zelf het beste geplaatst om dergelijke vergoeding vast te stellen. Vandaar dat het thans bij besluit van de Vlaamse Regering vastgelegde bedrag van 100 euro per aanwezigheid op de zitting van een POVC verlaten wordt. Wel wordt in een verplichting voorzien voor de provincieraad om de hoogte van de vergoeding te bepalen. Hiervoor wordt een overgangstermijn voorzien van 3 maanden na publicatie van het voorliggend besluit in het Belgisch Staatsblad.

b) Advisering door de omgevingsvergunningscommissies

Te wijzigen artikels: artikel 41 OVB

Artikels in voorliggend wijzigingsbesluit: 17

Rechtsgrond: art. 16, §3 OVD

Momenteel worden de POVC en GOVC om advies gevraagd over vergunningsaanvragen voor projecten of voor veranderingen aan projecten die de gewone vergunningsprocedure doorlopen, als er minstens vijf adviezen moeten worden ingewonnen, de adviezen van de afdeling RO en de afdeling Milieu, bevoegd voor de omgevingsvergunning, niet inbegrepen.

Voorgesteld wordt om het advies van de ASTRID-veiligheidscommissie niet te laten meetellen om te komen tot 5 adviezen. Dit advies is immers geen advies als de andere. Het advies gaat nooit over de al dan niet vergunbaarheid van een project. Het advies legt louter technische voorwaarden vast die moeten vervuld worden om in-doordekking voor de veiligheidsdiensten te verzekeren. Het advies wordt niet afgestemd op andere adviezen (de hoofdtaak van POVC/GOVC), maar steeds letterlijk overgenomen in vergunningen.

Overgangsmatig wordt bepaald dat het niet-meetellen van ASTRID-veiligheidscommissie bij het bepalen van het aantal adviesinstanties inzake advisering door GOVC/POVC geldt voor

vergunningaanvragen, ingediend vanaf inwerkingtreding van de wijzigingsbepalingen. Bij reeds ingediende vergunningaanvragen zal dit advies wel nog meegerekend worden.

c) Overleg via tele- of videoconferentie

Te wijzigen artikels: artikel 43 OVB

Artikels in voorliggend wijzigingsbesluit: 19

Rechtsgrond: art. 16, §3 OVD

De regelgeving vereist vandaag de dag niet dat de vergaderingen van de GOVC/POVC plaatsvinden door middel van een fysieke samenkomst.

Om dit te verduidelijken wordt thans ingeschreven dat de voorzitter kan beslissen om te vergaderen via tele- of videoconferentie.

De omgevingsvergunningscommissies hebben reeds de nodige ervaring hiermee opgedaan bij toepassing van de maatregelen, genomen n.a.v. de Coronacrisis.

d) Continuïteit in de werking van de gewestelijke milieuvergunningscommissie.

(overgangsregeling)

Artikel in voorliggend wijzigingsbesluit: 57

In een aantal gevallen (bv. na vernietiging van een vergunning door de Raad van State) zal de gewestelijke of provinciale milieuvergunningscommissie nog een rol spelen in de afhandeling van de oude 'milieuvergunningaanvraag'.

Artikel 387, eerste en tweede lid, van het Omgevingsvergunningendecreet bepaalt immers:

"Een aanvraag van een milieuvergunning of een erkenning, een mededeling van een kleine verandering, een melding van een derdeklasse-inrichting, een overname of een verzoek tot verlenging overeenkomstig artikel 45ter, § 3, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, ingediend met toepassing van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning voor de datum van de inwerkingtreding van dit decreet, wordt behandeld op grond van de bepalingen die geldig waren op het tijdstip waarop de aanvraag is ingediend.

Hetzelfde geldt voor de procedures tot aanvulling, wijziging of afwijking van milieuvorwaarden, schorsing of opheffing van de vergunning en inzake genetisch gemodificeerde of pathogene organismen."

Echter, de bepalingen zelf rond de milieuvergunningscommissies zijn opgeheven, waardoor er een probleem zou kunnen optreden bij de continuïteit van deze commissies in geval een van de deskundigen zijn mandaat zou willen neerleggen (of hiertoe door omstandigheden gedwongen zou worden).

Voorzien wordt dan ook dat een deskundige, die aangewezen wordt in het kader van een omgevingsvergunningscommissie op grond van zijn bekwaamheid inzake milieu ook geacht wordt deskundige te zijn in het kader van de milieuvergunningscommissies. De werking en samenstelling van de omgevingsvergunningscommissies is immers gespiegeld aan deze van de milieuvergunningscommissies.

4. Delegatie aan de gewestelijk omgevingsambtenaar in kader van de toepassing van de administratieve lus of bij verzoek tot wijziging van de vergunningaanvraag

Te wijzigen: art. 10 OVB

Artikels in voorliggend wijzigingsbesluit: 5

Rechtsgrond: art. 15 en 52 OVD

a) Verzoeken tot het wijzigen van de vergunningsaanvraag

Verzoeken tot het wijzigen van de vergunningsaanvraag (hierna “wijzigingsverzoeken”) komen frequent voor en worden veelal gebruikt om tegemoet te komen aan opmerkingen en adviezen, geformuleerd tijdens vergunningsprocedures.

Er is normaliter (weinig of) geen beoordeling nodig voor de aanvaarding van een wijzigingsverzoek. Maar deze aanvaarding is wel noodzakelijk om een nieuw openbaar onderzoek te kunnen organiseren en om een tweede adviesvraag te stellen (aan de adviesinstanties dan wel aan de omgevingsvergunningscommissie).

De aanvaarding van een wijzigingsverzoek is uiteraard geen voorafname op een uiteindelijke beslissing over de vergunning, er worden immers opnieuw adviezen ingewonnen en over de gewijzigde aanvraag wordt, in voorkomend geval, een openbaar onderzoek georganiseerd.

Decretaal is vastgelegd dat de bevoegde overheid, vermeld in artikel 15, al dan niet beslist om in te gaan op een wijzigingsverzoek in het kader van een vergunningsaanvraag in eerste aanleg (art. 30 en 45 OVD).

In graad van administratief beroep komt het aan de overheid, vermeld in artikel 52 OVD, toe om zich over het wijzigingsverzoek uit te spreken (art. 64 OVD).

Dit houdt in dat de gewestelijke omgevingsambtenaar dan wel de Vlaamse Regering zich dient uit te spreken over het wijzigingsverzoek (in eerste aanleg of beroep).

Uit artikel 10 OVB blijkt dat de gewestelijke omgevingsambtenaar maar kan beslissen als het gaat om aanvragen of beroepen die de vereenvoudigde procedure doorlopen. Dit betreft een specifieke delegatie van het politieke niveau aan het ambtelijke niveau.

De gewestelijke omgevingsambtenaar zal, in het kader van een verzoek tot het wijzigen van de vergunningsaanvraag (al dan niet in beroep), maar kunnen beslissen over het wijzigingsverzoek, als de vereenvoudigde procedure doorlopen is.

Immers, het OVD geeft op een aantal plaatsen zelf aan dat naast ‘de bevoegde overheid’ ook omgevingsambtenaren (of de door hem gemachtigde) bepaalde beslissingen kan nemen (bv. in het kader van het ontvankelijkheids- en volledigheidsonderzoek - art. 38 OVD). Hieruit zou men kunnen afleiden dat de gewestelijke omgevingsambtenaar niet bevoegd is om uitspraak te doen over elk wijzigingsverzoek.

Met andere woorden, een wijzigingsverzoek, waarbij de vergunningsaanvraag/het beroep de gewone procedure doorloopt, zal door de Vlaamse minister, bevoegd voor Omgeving, ingewilligd moeten worden. (art. 6, 1°, besluit van de Vlaamse Regering van 25 juli 2014 tot delegatie van beslissingsbevoegdheden aan de leden van de Vlaamse Regering).

Daar wijzigingsverzoeken frequent voorkomen, normaliter (weinig of) geen beoordeling vragen, tijdsgebonden zijn, en daarnaast geen voorafname op een uiteindelijke beslissing over de vergunning inhouden wordt voorgesteld om de bevoegdheid om wijzigingsverzoeken in te willigen, te leggen bij de gewestelijke omgevingsambtenaar, ongeacht de procedure waarin het wijzigingsverzoek geformuleerd wordt (vereenvoudigde/gewone procedure; eerste aanleg/administratief beroep).

Op grond van artikel 15 resp. 52 OVD bepaalt de Vlaamse Regering in welke gevallen de gewestelijke omgevingsambtenaar over de vergunningsaanvraag dan wel het beroep kan beslissen.

Een beslissing over een wijzigingsverzoek is immers een ‘beslissing over de vergunningsaanvraag’ of ‘over het beroep’.

De Vlaamse Regering kan dus beslissen dat de gewestelijke omgevingsambtenaar over een wijzigingsverzoek beslist, ook al zou de aanvraag of het beroep de gewone procedure doorlopen.

b) Administratieve lus

Bij de administratieve lus is decretaal bepaald dat de bevoegde overheid, vermeld in artikel 15 of 52 OVD, een onregelmatigheid die kan leiden tot een vernietiging van de beslissing, kan herstellen.

Ook in dit geval komt het aan de bevoegde overheid toe om de beslissing te nemen over de toepassing van de administratieve lus, en vervolgens - in voorkomend geval - een nieuw openbaar onderzoek te organiseren en adviezen (van de adviesinstanties dan wel van de omgevingsvergunningscommissie) alsnog, dan wel een tweede keer in te winnen.

Ook hier kan gesteld worden dat de gewestelijke omgevingsambtenaar maar bevoegd is om over de toepassing van de administratieve lus te beslissen, als de onregelmatigheid wordt vastgesteld tijdens een vereenvoudigde procedure.

Wordt er tijdens de gewone procedure een onregelmatigheid vastgesteld die kan leiden tot een vernietiging van de beslissing, zal de Vlaamse minister, bevoegd voor Omgeving zich moeten uitspreken over de administratieve lus.

Zoals geldt bij een wijzigingsverzoek, is ook de administratieve lus uiteraard geen voorafname op een uiteindelijke beslissing over de vergunning of het beroep, er worden immers opnieuw adviezen ingewonnen en over de gewijzigde aanvraag wordt, in voorkomend geval, een openbaar onderzoek georganiseerd. Ook hier is het zo dat deze beslissingen genomen moeten worden binnen de vervalttermijnen voorzien in het OVD.

Vandaar dat ook de beslissing tot al dan niet toepassen van de administratieve lus gedelegeerd wordt aan de gewestelijke omgevingsambtenaar.

Zoals bij de andere delegaties aan de gewestelijke omgevingsambtenaar, wordt verduidelijkt dat deze regeling niet inhoudt dat de Vlaamse Regering de mogelijkheid om beslissingen te nemen, verliest.

c) Aanpassing van een vergunningsbesluit ten gevolge van de melding van overdracht.

Artikel 79 van het OVD bepaalt dat de overdracht van een vergunningsplichtige exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit vooraf moet worden gemeld aan de overheid die bevoegd is voor het project voor de overdracht.

Deze melding is eerder een kennisgeving aan de overheid dat er voortaan een andere exploitant zal instaan voor de naleving van de milieuvoorwaarden. Het is geen melding/meldingsplicht in de zin van artikel 5 en 6 van het OVD.

Er volgt geen beslissing en evenmin een aktename in de zin van het OVD. Er is ook geen beroepsmogelijkheid. Het enige wat moet gebeuren is een aanpassing door de overheid van de gegevens van de exploitant. Anders dan het begrip laat uitschijnen, is een aktename van een melding van stedenbouwkundige handelingen of van een exploitatie van de IIOA van de derde klasse geëvolueerd naar een beslissing waartegen wel beroep openstaat bij de Raad.

De aanpassing van het vergunningsbesluit, vermeld in het artikel 79 van het OVD, heeft thans alleen betrekking op de naam van de aanvrager-exploitant.

Dit was vroeger anders toen er nog sprake was van een gedeeltelijke overdracht als procedure om een vergunning voor een exploitatie te splitsen. Het splitsen van een vergunning voor exploitatie is nog steeds mogelijk maar hiervoor moet sinds het decreet van 8 december 2017 houdende wijziging

van diverse bepalingen inzake ruimtelijke ordening, milieu en omgeving een vergunningsaanvraag ingediend worden.

Gelet op de beperkte draagwijdte van de aanpassing, de louter technische aard van de aanpassing en het ontbreken van enige beleidskeuze, is het niet nodig dat de bevoegde overheid zich hierover buigt, maar krijgt de gewestelijke omgevingsambtenaar delegatie tot aanpassing van het vergunningsbesluit.

5. Toepassingsgebied van de vereenvoudigde procedure

Te wijzigen artikels: artikel 11 en 13 OVB

Artikels in voorliggend wijzigingsbesluit: 6 en 7

Rechtsgrond: art. 17, §2, eerste lid, 4°, OVD

In het tweede lid OVB is opgenomen dat een project waarvoor een beslissing van de gemeenteraad vereist over wegenwerken, aan de gewone procedure onderworpen is. Deze bepaling werd met het decreet van 3 mei 2019 houdende de gemeentewegen opgenomen in artikel 17, §4, van het OVD, waarbij decretaal bepaald is dat de vereenvoudigde vergunningsprocedure niet van toepassing is voor projecten waarvoor een beslissing van de gemeenteraad vereist is over de aanleg, wijziging, verplaatsing of opheffing van een gemeenteweg.

Het tweede lid van artikel 13 OVB wordt daarom opgeheven aangezien het legistiek wordt afgeraden om decreetsbepalingen in besluiten te herhalen. In artikel 11 van het OVB wordt wel ter verduidelijking ook verwezen naar artikel 17, §4 van het decreet.

6. Digitale behandeling aanvraag en beroep en omgevingsloket

a) Analoge bezwaren

Te wijzigen artikels: artikel 29 OVB

Artikels in voorliggend wijzigingsbesluit: 12

Rechtsgrond: artikel 23 en 67 OVD

Gemeenten dienen de standpunten, opmerkingen en bezwaren die zijn ingediend tijdens het openbaar onderzoek ter beschikking te stellen van een aantal instanties.

Het is echter ook nuttig om deze instanties te laten weten dat er geen standpunten, opmerkingen en bezwaren werden ingediend. Op die manier weten de instanties dat het openbaar onderzoek wel heeft plaatsgevonden, maar dat hierin niet gereageerd werd op de vergunningsaanvraag.

Het gaat hier alleen over analoog ingediende bezwaren; digitale bezwaren (bezwaren meegedeeld via het omgevingsloket) zijn immers onmiddellijk zichtbaar voor de vergunningverlenende overheid. Die hoeven dus door de organisator van het openbaar onderzoek niet gesignaleerd te worden.

b) Digitale beroepen

Te wijzigen artikels: artikel 74, 87 en 127 OVB

Artikels in voorliggend wijzigingsbesluit: 29, 33 en 49

Rechtsgrond: art. 56 OVD

Een digitaal ingediend beroep hoeft in het beroepschrift de naam en het adres van de beroepsindiener niet te bevatten. De naam en het adres van de beroepsindiener wordt immers op gestructureerde wijze, via verplichte invulvelden, gevraagd. Ook is bij een digitaal ingediend beroep vanzelf, door ingave in het omgevingsloket, duidelijk tegen welke beslissing in beroep wordt gegaan. Dus ook die informatie moet niet nog eens in de tekst van het beroepschrift vermeld te worden.

c) Mogelijkheid voor een digitale informatievergadering

Te wijzigen artikel: artikel 25 OVB

Artikels in voorliggend wijzigingsbesluit: 10

Rechtsgrond: art. 23 OVD

Het besluit van de Vlaamse Regering van 22 april 2020 tot wijziging van twee besluiten ter uitvoering van artikel 5 van het decreet van 20 maart 2020 over maatregelen in geval van een civiele noodsituatie met betrekking tot de volksgezondheid, wat betreft omgevingsvergunningen en ruimtelijke plannen voorziet in de mogelijkheid voor de bevoegde overheid om tijdelijk informatievergaderingen te houden op elektronische wijze.

Doordat alle bepalingen van artikel 25 OVB onverminderd van toepassing bleven, werd effectieve inspraak gegarandeerd. Deze werkwijze biedt ook mogelijkheden nadat de Coronacrisis onder controle is.

Bijgevolg wordt de mogelijkheid verankerd dat de informatievergadering via elektronische middelen gehouden kan worden bij die aanvragen waarvoor een informatievergadering georganiseerd moet worden.

Het bevoegd bestuur zal dit moeten afstemmen met de gemeente, daar het de gemeente is die, samen met de vergunningsaanvrager en het bevoegde bestuur, de informatievergadering organiseert.

Zo zou het bevoegd bestuur, in samenspraak met de gemeente, kunnen beslissen een toelichting online te organiseren, bijvoorbeeld door een webinar of een youtube-film. Deze online-toelichting moet, net zoals een 'fysieke' informatievergadering, aangekondigd worden op de geëigende bekendmakingswijze (via affichering, publicatie op de gemeentelijke website, publicatie in een dag- of weekblad).

Na afloop van de toelichting is deze presentatie nog steeds digitaal toegankelijk, minstens tot en met de laatste dag van het openbaar onderzoek. Afhankelijk van de gehanteerde werkwijze kunnen er live vragen gesteld worden via de chat, dan wel een emailadres doorgegeven worden waarnaar alle vragen gesteld kunnen worden. Die vragen kunnen dan achteraf beantwoord worden en worden opgenomen in het verslag. De doelstelling van burgers informeren, wordt expliciet opgenomen door te eisen dat de mogelijkheid om vragen te stellen en antwoord te krijgen gegarandeerd moet worden.

Vanzelfsprekend blijven de andere regels met betrekking tot de informatievergadering onverminderd van toepassing.

Het gaat dan om de uit te nodigen instanties en besturen, de mogelijkheid tot het stellen van vragen (die er dus verplicht moet zijn) en het opmaken van een verslag.

Zo is het ook belangrijk dat de elektronische informatievergadering op dezelfde wijze bekend gemaakt wordt als de klassieke informatievergadering: ze moet dus vermeld worden in de brieven naar de aanpalende eigenaars, op de gele affiche, op de gemeentelijke website, in de aankondiging in de krant, enzovoort. Indien dit nodig is, zal de gemeente dan ook deze aankondigingen moeten overdoen.

Voor die mensen die geen toegang hebben tot internet, of niet op deze manier aan een informatievergadering wensen deel te nemen, zal er toegang tot de tijdens de vergadering verstrekte informatie moeten worden gegeven.

Deze personen zouden zich kenbaar kunnen maken bij de gemeente, die, al dan niet na inschrijving, in haar lokalen de gegeven toelichting kan tonen. De vragen van die mensen kunnen eventueel direct beantwoord worden en mee gepubliceerd. Anderzijds zouden er gedurende een bepaalde termijn ook nog vragen via e-mail gesteld kunnen worden.

Aandachtspunt is dat hoe meer kanalen worden gebruikt voor de informatievergadering, hoe beter burgers zich kunnen informeren en hun belangen behartigd zien.

Hierdoor moet er dan ook geen enkele vrees bestaan dat het standstill-beginsel in het gedrang zou worden gebracht. Integendeel, redelijkerwijze kan er van uit gegaan worden dat de elektronische werkwijze meer burgers bereikt, en het zo voor de burgers gemakkelijker maakt om de nodige informatie te bekomen, zodat ze weloverwogen kunnen besluiten om al dan niet bezwaar in te dienen. De finaliteit van de informatievergadering is immers (zoals de naam het zelf zegt) informatie verstrekken tijdens het openbaar onderzoek. Het is geen "protestvergadering" of "volksraadpleging" of "plebisciet". Fysieke aanwezigheid geeft dan ook geen enkele indicatie van het aantal voor- of tegenstanders van een project. Bovendien biedt de technologie de burger de mogelijkheid om de toelichting op een voor hem geschikt moment en voor hem meest geschikte plaats te bekijken, zonder dat een verplaatsing nodig is. Ook de drempel voor het stellen van vragen kan lager zijn, doordat men niet langer het woord moet nemen in groep.

d) Digitale hoorzittingen

Te wijzigen artikel: artikel 44, 76 en 90 OVB

Artikels in voorliggend wijzigingsbesluit: 20, 30 en 34

Rechtsgrond: art. 36 en 62 OVD

De vergunningsaanvrager in de gewone vergunningsprocedure eerste aanleg kan vragen om gehoord te worden door de POVC/GOVC als deze advies moet uitbrengen.

In beroep kan zowel de vergunningsaanvrager als de beroepsindiener vragen om gehoord te worden door de bevoegde overheid of de bevoegde omgevingsvergunningscommissie.

Een hoorzitting waarbij iedereen fysiek aanwezig is, kan om verschillende redenen niet gewenst of praktisch moeilijk zijn. Zo kunnen externe factoren meespelen (beperkingen op toegelaten verplaatsingen, aangekondigde stakingen) maar ook persoonlijke redenen (beperkte mobiliteit, agenda's die door een lange verplaatsing doorkruist worden,...)

Bijgevolg wordt voorzien dat de hoorzitting in voorkomend geval alleen schriftelijk, via teleconferentie of via videoconferentie gehouden kan worden.

Het is de voorzitter van de bevoegde omgevingsvergunningscommissie, de bevoegde overheid of de provinciale of gewestelijke omgevingsambtenaar die hiertoe kan beslissen.

Vanzelfsprekend zal deze dat maar kunnen als alle personen die gehoord wensen te worden, hiermee akkoord gaan.

De betrokken commissies of overheden hebben reeds de nodige ervaring hiermee opgedaan bij toepassing van de maatregelen, genomen n.a.v. de Coronacrisis.

7. Individuele aanschrijvingen

a) In het kader van het openbaar onderzoek

Te wijzigen artikels: artikel 23 OVB

Artikels in voorliggend wijzigingsbesluit: 8

Rechtsgrond: art. 23 OVD

→ Uitbreiding van de individuele bekendmaking van het openbaar onderzoek

Bij stedenbouwkundige handelingen die onderworpen zijn aan een openbaar onderzoek worden de aanpalende eigenaars aangeschreven en wordt een gele affiche geplaatst.

Bij een openbaar onderzoek over een IIOA klasse 2 wordt enkel een gele affiche geplaatst en is geen individuele aanschrijving verplicht. Voorgesteld wordt om beide bepalingen te harmoniseren en te kiezen voor de ruimste bekendmaking. Dit betekent ook een individuele aanschrijving bij IIOA's klasse

2. Deze maatregel verhoogt de kans op bescherming van het leefmilieu. Aangezien vaak de exploitatie en stedenbouwkundige handelingen samen voorkomen, is een harmonisatie van kennisgevingswijzen de logica zelve.

Daar het gaat over eigenaars van aanpalende percelen (percelen met kadastraal nummer dat op minstens één punt grenst aan de plaats waar het voorwerp van de vergunningsaanvraag zal worden uitgevoerd of aan percelen in eigendom van de vergunningsaanvrager, die palen aan die plaats) gaat het niet over een grote massa aan bijkomende individuele kennisgevingen, maar wel aan zij die een eventueel belang hebben bij de vergunningverlening.

→ Uitbreiding gevallen van openbaar onderzoek en bijgevolg van individuele aanschrijving
Voortaan zal de vereenvoudigde vergunningsprocedure maar van toepassing zijn op aanvragen voor projecten die stedenbouwkundige handelingen omvatten, de vergunningsaanvragen voor projecten of voor veranderingen daaraan als de handelingen worden uitgevoerd in een gebied waarvoor een gemeentelijk of provinciaal plan bestaat dat voor het goed niet enkel bestemmingsvoorschriften omvat, maar ook voorschriften inzake de inplanting, de grootte en het uiterlijk van de constructies. Op die manier wordt vermeden dat door zgn. "perimeter-rups", waarbij de onderliggende bestemming niet gewijzigd wordt, geen openbaar onderzoek zou vereist zijn. Het is belangrijk hierbij te wijzen op het feit dat het openbaar onderzoek sowieso slechts verplicht is bij grotere constructies, zoals constructies hoger dan 20 meter of met een oppervlakte van meer dan 500m² of volume van 3000 m³ (buiten industriegebied). Deze aanpassing vormt de herneming van de vroegere regeling uit de VCRO, die bij de inwerkingtreding van het Omgevingsvergunningsdecreet verkeerdelijk werd geschrappt. Aldus zal in de toekomst opnieuw een openbaar onderzoek verplicht zijn in die RUP's die slechts summiere bestemmingsvoorschriften bevatten (zie ook wijziging van art. 13 OVB)

→ Afschaffing van de verplichte individuele aanschrijving van gebruikers van gebouwen bij openbaar onderzoek van projecten IIOA

In het omgevingsbesluit is een uitzonderlijke regeling overgenomen uit Vlarem met betrekking tot de verplichte aanschrijving van de gebruikers van gebouwen in een straal van 100 meter van de IIOA van klasse 1. Deze aanschrijving vormt een aanvulling van de verplichte aanschrijving van eigenaars van percelen binnen die straal van 100 meter en is enkel van toepassing voor aanvragen met betrekking tot de IIOA Klasse 1. Bij aanvragen voor stedenbouwkundige handelingen, verkavelen van gronden of IIOA van klasse 2 of 3 geldt enkel een aanschrijfplicht van de eigenaars.

Daar waar het voor een gemeente redelijk eenvoudig is om de eigenaars van percelen op te zoeken, aan de hand van de kadastrale informatie waarover de gemeente beschikt, is dit veel moeilijker voor gebruikers van gebouwen. De gemeente heeft nl. geen volledig beeld van de huurders of gebruikers van woningen en andere gebouwen in de perimeter van de IIOA. De aanschrijving van gebruikers is dus quasi steeds onvolledig, achterhaald en onjuist.

Er wordt dan ook voorgesteld om deze regeling te veranderen en enkel te focussen op de eigenaars van de omliggende percelen.

Zowel eigenaars als gebruikers blijven daarnaast geïnformeerd worden over de aanvraag via de gele affiche en de andere bekendmakingsverplichtingen (publicatie op de gemeentelijke website en/of het omgevingsloket, een eventuele informatievergadering).

Het is aangewezen dat de eigenaars die overeenkomstig deze bepaling op de hoogte gebracht zijn, de gebruikers van de gebouwen die gelegen zijn op de percelen in kwestie op de hoogte brengen van de aanvraag vóór het aflopen van het openbaar onderzoek. Dit vult de andere bekendmakingsverplichtingen verder aan om maximale inspraak te garanderen. Het niet verwittigen is geen vormfout en brengt de rechtsgeldigheid van het openbaar onderzoek en de beslissing niet in het gedrang.

Voor dossiers in openruimte of aanvragen voor landbouwinrichtingen klasse 1 heeft deze wijziging dus quasi geen impact, want het gaat niet over de pachters of gebruikers van gronden, maar louter over gebruikers van gebouwen.

Door deze vorm van individuele kennisgeving niet langer op te nemen, wordt geen afbreuk gedaan aan het standstill-beginsel. Immers, gebruikers van gebouwen worden nog steeds geïnformeerd, gelet op de regels rond aanplakking van affiches. Bovendien wordt opgeworpen dat een verminderde aanschrijving geenszins de mogelijkheid voor buurtbewoners om bezwaar in te dienen, beperkt. Iedereen die voorheen bezwaar kon indienen, blijft over deze mogelijkheid beschikken.

Voor stedenbouwkundige handelingen geldt trouwens van oudsher louter een aanschrijfplicht voor de eigenaars (van aanpalende percelen), en niet van de gebruikers. Door voorliggende wijziging worden de informatieverplichtingen bij vergunningsaanvragen inzake ruimtelijke ordening en de exploitatie van IIOA's meer gestroomlijnd (wat een van de doelstellingen van de integratie is).

Globaal genomen wordt er dus in een ruimere aanschrijving voorzien bij IIOA's van de tweede klasse en een beperktere aanschrijving bij IIOA's van de eerste klasse. En dit omwille van de hierboven uiteengezette redenen. Er kan daarom zeker niet gesproken worden van een achteruitgang van de bescherming van het leefmilieu. Het standstill-beginsel wordt volledig gerespecteerd.

b) In het kader van de beslissing

Te wijzigen artikels: artikel 62 OVB

Artikels in voorliggend wijzigingsbesluit: 25

Rechtsgrond: artikel 36 en 50 OVD

Onder comité voor preventie en bescherming op het werk wordt in de eerste plaats verstaan het comité dat bij de sociale verkiezingen door de werknemers werd verkozen. Is er geen comité verkozen, neemt de vakbondsafvaardiging in het bedrijf de rol van het comité over en indien er ook geen vakbondsafvaardiging is, moet de werkgever zijn werknemers rechtstreeks raadplegen over de aangelegenheden die hun welzijn op het werk aanbelangen. Wanneer er een verkozen comité is, moet het secretariaat van de comitévergaderingen verzekerd worden door de interne dienst voor preventie en bescherming op het werk. Met andere woorden, dit comité is samengesteld uit mensen van de onderneming zelf. Als er geen comité verkozen is, wordt de rol opgenomen door (opnieuw) mensen van de onderneming zelf.

Vandaag de dag dient een afschrift van de beslissing gestuurd te worden aan het comité voor preventie en bescherming op het werk. Dit is een overblijfsel van weleer, waarbij de bekendmaking van de beslissing alsook openbaarheid van bestuur niet uitgewerkt was zoals vandaag.

Het niet langer aanschrijven van dit comité doet geen afbreuk aan de andere bekendmakingswijzen. Zo zal elkeen kennis hebben van afgegeven beslissingen en kunnen zij hier tegen optreden: iedere werknemer van een bedrijf (dus ook de leden van het comité) worden sowieso via de gele affiche aan de ingang van het bedrijf op de hoogte gebracht van de afgegeven beslissing. Het standstill-beginsel komt aldus geenszins in het gedrang.

Gelet op de openbaarheid van bestuur en de aanplakking ter plaatse van de mededeling dat een vergunning is verleend, is deze aanschrijving niet meer nodig. De aanschrijving was trouwens niet steeds eenvoudig omdat de overheid voor het verkrijgen van de contactgegevens afhankelijk is van de aanvrager.

Daarnaast is er geen aanschrijving als het gaat om aanvragen voor nieuwe bedrijven, die nog niet over een comité beschikken.

8. Adviesverplichting bij vergunningsaanvragen

a) Adviesinstanties bij aanvragen voor stedenbouwkundige handelingen of het verkavelen van gronden

Te wijzigen artikel: artikel 35 OVB

Artikels in voorliggend wijzigingsbesluit: 13

Rechtsgrond: art. 24 en 42 OVD

→ Aanpassing aan gewijzigde bevoegdheden inzake waterbeheer

Het is niet steeds de provincie die beheerder is van de genoemde waterlopen. Daarom wordt voor de meer generieke term "waterbeheerder" gekozen.

→ Aanpassing inzake de luchtvaartadvieskaart.

De luchtvaartadvieskaart is een louter technisch document. De procedure die momenteel in het OVB vastligt, is dan ook vrij omslachtig. Ze houdt in dat er een federaal voorstel moet komen, uitgaand van de bevoegde federale ministers. Daarop stelt de Vlaamse minister bij ministerieel besluit de nieuwe kaart vast.

Het is efficiënter om de verplichte tussenkomst van de ministers te vermijden. Zo kan een nieuwe kaart rechtstreeks door de FOD aan het departement Omgeving bezorgd worden. De kaart treedt pas in werking nadat de Vlaamse overheid de kaart in haar internetplatform heeft verwerkt.

b) Adviesinstanties bij aanvragen voor de exploitatie van een IIOA

Te wijzigen artikel: artikel 37 OVB

Artikels in voorliggend wijzigingsbesluit: 14

Rechtsgrond: art. 24 en 42 OVD

In het huidige besluit wordt nog verwezen naar een overgangsregeling die niet meer van toepassing is. Dit wordt dan ook opgeheven.

9. Grootschalige kleinhandelsactiviteiten op minder dan 20 km van een (gewest)grens

Te wijzigen artikel: artikel 28/1 OVB

Artikels in voorliggend wijzigingsbesluit: 11

Rechtsgrond: art. 36 OVD

Als het project vergunningsplichtige kleinhandelsactiviteiten omvat met een netto handelsoppervlakte van meer dan 20.000 vierkante meter, gelegen op minder dan 20 kilometer van een ander gewest of van verschillende andere gewesten, moeten de verplichtingen, opgenomen in artikel 6, § 5bis, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, in acht genomen worden.

Is het CBS of de deputatie de bevoegde overheid, dan brengt diens omgevingsambtenaar de Vlaamse Regering hiervan met een beveiligde zending op de hoogte, conform artikel 27/1 OVD.

Ter verduidelijking aan wie deze beveiligde zending gericht moet worden, wordt ingeschreven dat deze beveiligde zending gericht wordt aan het Agentschap Innoveren en Ondernemen.

Aldus kunnen de verplichtingen zonder tijdverlies uitgevoerd worden door de leidend ambtenaar van dit Agentschap, op grond van artikel 141 OVB (hij is immers van rechtswege gewestelijke omgevingsambtenaar), of diens bevoegde minister, op grond van het Besluit van de Vlaamse Regering van 25 juli 2014 tot delegatie van beslissingsbevoegdheden aan de leden van de Vlaamse Regering,

10. Niet langer actualisatie bij overdracht

Te wijzigen artikels: artikel 97 OVB

Artikels in voorliggend wijzigingsbesluit: 35

Rechtsgrond: art. 79 OVD

Bij een loutere overdracht van een vergunning voor een IIOA van de ene exploitant naar de andere is een actualisatie van de vergunningstoestand niet nodig. Deze regeling in het besluit, die nog een overblijfsel is van de periode waarin gedeeltelijke overdrachten mogelijk waren, is overbodig geworden.

Sinds het decreet van 8 december 2017 houdende wijziging van diverse bepalingen inzake ruimtelijke ordening, milieu en omgeving wordt onder het begrip “veranderen van een ingedeelde inrichting of activiteit” ook het splitsen van een IIOA begrepen. Aldus is nu een vergunning nodig voor het splitsen.

11. Formeel-technische aanpassingen

a) Organisatiestructuur

Te wijzigen artikels: artikel 3 OVB

Artikels in voorliggend wijzigingsbesluit: 2

Rechtsgrond: artikel 11 OVD

Door samenvoeging van de vroegere departementen LNE en RWO kan gesproken worden over de leidend ambtenaar van het departement , en niet langer over de leidend ambtenaar van het Departement RWO en de leidend ambtenaar van het Departement LNE.

(wijziging aan art. 3 OVB)

b) aanduiding met de letter A in de rubriekenlijst

Te wijzigen artikels: indelingslijst ,artikel 6 OVB

Artikels in voorliggend wijzigingsbesluit: 1 en 3

Rechtsgrond: artikel 5.1.1, 7° DABM, artikel 8 OVD, artikel 24 OVD

De adviesverplichting van de afdeling Milieu, bevoegd voor de omgevingsvergunning, over bepaalde aanvragen van inrichtingen of activiteiten van klasse 2 die in de indelingslijst met de letter A zijn aangeduid, was begrensd in de tijd. Het omgevingsvergunningsbesluit legt de grens op 31 december 2018.

De verklaring van de letter "A" en de letter A zelf kunnen dus uit de indelingslijst geschrapt worden. In artikel 6 OVB is er ook nog sprake van een aanduiding in de indelingslijst met de letter A die ook opgeheven moet worden.

c) Verwijzingen

Te wijzigen artikels: artikel 8 OVB

Artikels in voorliggend wijzigingsbesluit : 4

Rechtsgrond: artikel 8 OVD

Door de integratie van procedure voor vergunningsaanvragen voor kleinhandelsactiviteiten en aanvragen voor vegetatiewijzigingen, werden de adviesinstanties aangepast. De verwijzing naar de artikelen waarin de adviesinstanties opgelijst staan, werd per vergetelheid niet mee aangepast.

Te wijzigen artikels: artikel 59 OVB

Artikels in voorliggend wijzigingsbesluit: 24

Rechtsgrond: artikel 24 en 42 OVD

Artikel 59 OVB bepaalt wanneer men bij weigering van een vergunning een affiche moet aanplakken, meer bepaald wanneer de gewone vergunningsprocedure werd doorlopen.

De bedoeling van de regelgever was om in laatste aanleg dezelfde regels rond aanplakking te volgen als in eerste aanleg. Gezien derden door het openbaar onderzoek weet hebben van een procedure, is het niet meer dan logisch dat zij ook op de hoogte gesteld worden van het resultaat van deze procedure, los van de aanleg waarin de aanvraag zich bevindt.

Echter, artikel 59, §1, 2°, verwijst naar de bekendmaking van een weigering tijdens gewone procedure, vermeld in artikel 17 van het OVD. Daar dit artikel 17 OVD het alleen heeft over de vergunningsprocedure in eerste aanleg zou er discussie kunnen bestaan over het aanplakken van een weigeringsbeslissing in beroep. Vandaar dat we niet langer verwijzen naar de aanleg waarin een weigeringsbeslissing wordt genomen.

d) Aanpassingen aan nieuwe of gewijzigde regelgeving

Te wijzigen artikel: artikel 24, §1, art. 47, art. 63, §1, en opschrift hoofdstuk 8 van titel 3 OVB

Artikels in voorliggend wijzigingsbesluit: 9, 21 en 22

Rechtsgrond: artikel 17 OVD

Het decreet van 3 mei 2019 houdende de gemeentewegen legde vast dat de aanleg, wijziging, verplaatsing of opheffing van een gemeenteweg met overeenkomstige toepassing van artikel 31 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning in een omgevingsvergunning kan worden opgenomen. Dit decreet van 3 mei 2019 spreekt niet langer over “wegenwerken of zaak van de wegen”, maar over “aanleg, wijziging, verplaatsing of opheffing van een gemeenteweg”.

Het OVD werd door het Gemeentewegendecreet aangepast aan deze terminologie. Voortaan zal ook in het OVB dezelfde terminologie gehanteerd worden (art. 9, 47 en 63 OVB, opschrift titel 3, hoofdstuk 8)

Te wijzigen artikel: artikel 145 OVB

Artikels in voorliggend wijzigingsbesluit: 53

Rechtsgrond: artikel 174 Decreet van 22 december 2017 over het lokaal bestuur

Het decreet van 22 december 2017 over het lokaal bestuur bevat de verplichting dat er op 1 augustus 2018 in elke gemeente een algemeen directeur of waarnemend algemeen directeur moet zijn. Deze algemeen directeur oefent de bevoegdheden uit die aan de algemeen directeur, de gemeentesecretaris of de secretaris van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn zijn toevertrouwd.

Met andere woorden, sinds die datum is er niet langer sprake van een gemeentesecretaris. Vandaar dat het OVB aan deze gewijzigde regeling aangepast wordt.

e) Terminologie

Te wijzigen artikels: artikel 41 en 42 OVB

Artikels in voorliggend wijzigingsbesluit: 17 en 18

Rechtsgrond: artikel 16, §3 OVD

Het OVD en de bijlagen spreken overal over mobiliteitsstudie, behalve in artikel 41 en 42. Dit wordt nu afgestemd.

Te wijzigen artikels: artikel 48 OVB

Artikels in voorliggend wijzigingsbesluit: 23

Rechtsgrond: artikel 36 en 50 OVD

Ook in artikel 48 worden kleinere terminologische correcties doorgevoerd.

Zo wordt bijkomend, zij het in voorkomend geval, het inrichtingsnummer van de ingedeelde inrichting of activiteit en het ondernemingsnummer van de exploitant gevraagd. Dit maakt latere opvolging van vergunningen gemakkelijker.

Daarnaast wordt verduidelijkt dat in de motivering van de beslissing het ondeelbare karakter van de beslissing wegens het onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn niet alleen slaat op de vergunningsplichtige stedenbouwkundige handelingen en de vergunningsplichtige exploitatie van IIOA's, maar op alle vergunningsplichtige aspecten van de aanvraag, dus ook op vergunningsplichtige kleinhandelsactiviteiten of vegetatiewijzigingen.

Thans wordt alleen naar artikel 47 OVD verwezen wat betreft het vermelden van lasten en voorwaarden in de vergunningsbeslissing. Echter, ook de beslissing, verkregen na het doorlopen van de vereenvoudigde procedure en de beslissing in beroep kunnen lasten en voorwaarden vermelden. Punt 10° wordt dan ook aangevuld.

*Te wijzigen artikel: artikel 63 OVB
Artikels in voorliggend wijzigingsbesluit: 26
Rechtsgrond: artikel 36 OVD*

In artikel 63 OVB wordt een onvolledige verwijzing naar het OVD aangevuld.

*Te wijzigen artikels: artikel 65, 66, 80 en 81 OVB
Artikels in voorliggend wijzigingsbesluit: 27, 28, 31 en 32
Rechtsgrond: artikel 18 OVD*

Het decreet van 26 april 2019 houdende diverse bepalingen inzake omgeving, natuur en landbouw groepeerde en rationaliseerde de koppelingsregeling, door deze op te nemen in een nieuwe paragraaf 2 van artikel 7.

De verwijzingen in bovenvermelde artikelen van het OVB zijn bijgevolg onvolledig en worden aangevuld met een verwijzing naar de bepaling rond de onlosmakelijke verbondenheid, dan wordt de voorbijgestreefde verwijzing vervangen door een verwijzing naar de bepaling rond de onlosmakelijke verbondenheid.

f) Onnodige definitie

*Te wijzigen artikels: artikel 3 BVR van 23 september 2016
Artikels in voorliggend wijzigingsbesluit: 55
Rechtsgrond: artikel 4 OVD*

Het eerste lid van artikel 3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 23 september 2016 houdende subsidiëring van de digitale behandeling van de omgevingsvergunning voorziet in een definitie voor een term in dat betrokken artikel, terwijl de gedefinieerde term niet in dat artikel voorkomt. De verwijzingen binnen het artikel zelf worden overeenkomstig aangepast.

12. Opheffing van het besluit van de Vlaamse Regering van 23 november 2001

Artikel in voorliggend wijzigingsbesluit: 56

Het besluit van de Vlaamse Regering van 23 november 2001 tot bepaling van de voorwaarden voor toekenning van subsidies aan gemeenten voor de opleiding van gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaren en voor de betaling van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaren in kleine gemeenten regelt de voorwaarden voor toekenning van subsidies aan gemeenten voor de opleiding van gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaren en voor de betaling van deze gemeentelijke ambtenaren in kleine gemeenten.

Het OVD bracht met zich mee dat dergelijke gemeentelijke ambtenaren niet langer aangewezen kunnen worden, door opheffing van de respectievelijke bepalingen in de VCRO. Voortaan is er sprake van gemeentelijke omgevingsambtenaren, waarbij deze over voldoende kennis van de ruimtelijke ordening moeten beschikken.

Aangezien gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaren niet langer aangewezen kunnen worden, gebeurt er geen subsidiëring meer.

Voorgesteld wordt dan ook om dit besluit op te heffen.

3. BESTUURLIJKE IMPACT

A. BUDGETTAIRE IMPACT VOOR DE VLAAMSE OVERHEID

Voorliggend besluit bevat slechts één wijziging, die een budgettaire impact heeft:

Gewestelijke omgevingsvergunningscommissie

De vergoedingen worden verhoogd.

De huidige vergoedingsregeling van de 4 deskundigen van de GOVC heeft de volgende budgettaire impact:

$$30 \text{ zittingen} \times 4 \text{ deskundigen} \times 100\text{€}/\text{deskundige} = 12.000 \text{ €}$$

De voorgestelde vergoedingsregeling van de 4 deskundigen van de GOVC zou de volgende impact hebben:

Rekenen we met 200 euro per zitting en een gemiddelde verplaatsingsvergoeding van 50 euro per zitting

$$30 \text{ zittingen} \times 4 \text{ deskundigen} \times 250\text{€}/\text{deskundige} = 30.000 \text{ €}$$

De meerkost van de voorgestelde wijzigingen bedraagt dan ook 18.000 €

Deze meerkost komt ten laste van het Omgevingsfonds, vermeld in artikel 11, §1, van het Omgevingsvergunningendecreet.

Alle overige wijzigingen hebben een verwaarloosbare impact en worden opgevangen binnen de bestaande begrotingskredieten.

Ook de opheffing van het subsidiebesluit heeft geen budgettaire impact aangezien er geen subsidies meer via dit besluit verleend worden.

Het advies van Inspectie van Financiën van 18 februari 2020 gaat als bijlage 2.

De inspectie van financiën heeft geen opmerkingen bij de wettelijkheid en de regelmatigheid van het voorgelegde ontwerp van besluit.

Omwille van het zeer technische karakter van de omgevingsvergunningsprocedures was het voor de inspectie zeer moeilijk om de doelmatigheid van de voorgestelde maatregelen daadwerkelijk te evalueren en vertrouwt ze erop dat de administratie en de andere stakeholders over de doelmatigheid van deze procedures waken. Verder heeft de Inspectie geen opmerkingen bij de doelmatigheid van het voorgelegde ontwerp van besluit.

Het was voor de Inspectie niet duidelijk of op dit ogenblik reeds geen subsidies meer toegekend worden op grond van het besluit van 23 november 2001 of dat dit enkel in de toekomst zo zal zijn wanneer het voorliggend ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering, in werking is getreden. In dit laatste geval zal dit ontwerp van besluit een positieve impact hebben op de begroting.

Op grond van dit besluit van 23 november 2001 worden thans geen subsidies meer toegekend. De opheffing van het besluit zal dan ook geen impact hebben op de begroting, noch positief noch negatief.

Gelet op de beperkte, eventueel zelfs positieve budgettaire impact heeft de Inspectie geen opmerkingen bij de budgettaire weerslag.

De Inspectie geeft vervolgens gunstig advies over het ontwerp van besluit.

Het begrotingsakkoord werd verleend op 27 mei 2020.

B. IMPACT OP HET PERSONEEL VAN DE VLAAMSE OVERHEID

Volgende wijzigingen hebben een beperkte positieve impact tot gevolg:

- wijzigingen i.v.m. GOVC: door het niet langer meetellen van het advies van ASTRID-commissie zullen er minder dossiers op de GOVC behandeld worden, waardoor deze iets minder dossiers te behandelen krijgt.
- het individueel aanschrijven van het comité voor preventie en bescherming op het werk is niet langer vereist
- het actualiseren van de vergunningstoestand bij overdracht van vergunningen inzake exploitatie is niet langer vereist

Volgende wijzigingen hebben geen impact tot gevolg:

- gewijzigd systeem meldingen: het aantal meldingen op Vlaams niveau zal minimaal blijven
- de bijstelling van RO-voorwaarden: een deel van wat hier aangevraagd zou worden, wordt thans aangevraagd via een 'standaard' vergunningsprocedure. Bovendien is het aantal dergelijke dossiers niet groot.
- delegatie in het kader administratieve lus en wijzigingsverzoek; deze dossiers worden reeds door de administratie voorbereid

Volgende wijziging heeft een beperkte negatieve impact tot gevolg:

- Kortere termijn meldingen (dit is niet het gevolg van het BVR, maar van het decreet).

Voorliggend voorontwerp van besluit heeft dan ook geen significante weerslag op het personeelsbestand en de personeelsbudgetten van de Vlaamse Gemeenschap. Alle wijzigingen kunnen met het huidige personeelskader opgevangen worden.

Het akkoord van de Vlaamse minister, bevoegd voor de interne dienstverlening van de Vlaamse overheid, is niet vereist.

C. IMPACT OP DE LOKALE EN PROVINCIALE BESTUREN

Voorliggend besluit bevat volgende wijzigingen, die de aangegeven impact hebben:

1. Gewijzigd systeem van meldingen

Gemeenten moeten analoog ingediende meldingen niet meer digitaliseren. Dit is een werklastdaling. Wel zullen zij bijstand moeten verlenen aan "digibeten" om een digitale melding in te dienen. Dit is dan weer een werklastverhoging. Globaal genomen kan ingeschat worden dat dit qua werklast een nuloperatie zal zijn.

Op het niveau van de provincie zullen geen meldingen meer gebeuren. Tenzij de melding samen spoort met een vergunningsaanvraag, is het CBS of zijn omgevingsambtenaar bevoegd voor de aktenaam of de weigering ervan.

2. Aanpassing inzake bijstelling van voorwaarden

Het feit dat in de toekomst wijzigingsaanvragen voor alle vergunningsvoorwaarden kunnen worden ingediend, zou de indruk kunnen wekken dat het hier een toename van dossiers betreft. Deze indruk is niet correct; deze wijzigingen moeten momenteel als volledig nieuwe aanvragen worden behandeld, wat een grotere werkbelasting is.

Ook dit is qua werklast dus een nuloperatie, zowel voor gemeenten als provincies.

3. Omgevingsvergunningscommissies

Daarnaast wordt voorzien dat de provincieraden voortaan zelf kunnen bepalen welke vergoeding de deskundigen ontvangen die op de provinciale omgevingsvergunningencommissie aanwezig zijn. Buiten het gegeven dat een vergoeding verschuldigd is aan deze deskundigen, wordt niets bepaald. Voor zover een hoger of lager bedrag wordt voorzien dan de huidige regeling, heeft het voorliggend ontwerp van besluit een weerslag op de uitgaven van de provincie. De grootte van de impact is niet te bepalen.

De wijzigingen inzake de GOVC hebben geen impact op de lokale en provinciale besturen.

4. Delegatie aan de gewestelijk omgevingsambtenaar in kader van de toepassing van de administratieve lus of bij verzoek tot wijziging van de vergunningsaanvraag

Deze wijziging heeft geen impact op de werklast van de lokale en provinciale besturen.

5. Toepassingsgebied van de vereenvoudigde procedure

Deze wijziging heeft geen impact op de werklast van de lokale en provinciale besturen.

6. Digitale behandeling aanvraag en beroep en omgevingsloket

Deze wijziging heeft geen impact op de werklast van de lokale en provinciale besturen.

7. Individuele aanschrijvingen

Bij IIOA's klasse 2 zullen iets meer aanschrijvingen van rechtstreekse aanpalende eigenaars moeten gebeuren. Bij IIOA's klasse 1 zullen iets minder aanschrijvingen van gebruikers moeten gebeuren. Beide effecten lijken elkaar te zullen compenseren.

8. Adviesverplichting bij vergunningsaanvragen

Deze wijziging heeft geen impact op de werklast van de lokale en provinciale besturen.

9. Grootschalige kleinhandelsactiviteiten op minder dan 20 km van een (gewest)grens

Deze wijziging heeft geen impact op de werklast van de lokale en provinciale besturen.

10. Niet langer actualisatie bij overdracht

Deze wijziging zorgt voor een bescheiden vermindering van de werklast van de lokale en provinciale besturen. De grootte ervan kan moeilijk geraamd worden.

11. Formeel-technische aanpassingen

Deze wijzigingen hebben geen impact op de werklast van de lokale en provinciale besturen.

12. Opheffingen

Deze opheffingen hebben geen impact op de werklast van de lokale en provinciale besturen.

Voorliggend voorontwerp van besluit heeft in globo bekeken dan ook geen weerslag op de lokale en provinciale besturen.

4. VERDER TRAJECT

Voorliggend ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering wordt ter advisering overgemaakt aan de Raad van State.

5. VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

- 1° haar principiële goedkeuring te geven aan het bijgaande voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, het besluit van de Vlaamse Regering van 27 november 2015 tot uitvoering van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning en het besluit van de Vlaamse Regering van 23 september 2016 houdende subsidiëring van de digitale behandeling van de omgevingsvergunning in het kader van wijzigingen aan de regelgeving over de omgevingsvergunning en tot opheffing van het besluit van de Vlaamse Regering van 23 november 2001 tot bepaling van de voorwaarden voor toekenning van subsidies aan gemeenten voor de opleiding van gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaren en voor de betaling van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaren in kleine gemeenten;
- 2° de Vlaamse minister van Omgeving te gelasten over het voormelde voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering het advies van de Raad van State in te winnen, met het verzoek het advies mee te delen binnen een termijn van dertig dagen, met toepassing van artikel 84, §1, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

Zuhal DEMIR

Vlaams minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme

Artikel van BVR	Wijzigt artikel X OVB	Rechtsgrond	Toegelicht in punt
1.	Bijlage 1 Vlarem	5.1.1, 7° DABM	11 b
2.	3	11, §5 OVD	11 a
3.	6	8, vierde lid, OVD	11 b
4.	8	8, vierde lid, OVD	11 c
5.	10	15, §1, tweede lid en 52, tweede lid, OVD	4 a en b
6.	11	17, §2, eerste lid, 4° OVD	5
7.	13	17, §2, eerste lid, 4° OVD	5
8.	23	23, vierde lid, en 67 OVD	7 a
9.	24, §1	36 en 67 OVD	11 d
10.	25	23 OVD	6, c
11.	28/1	36 OVD	9 a
12.	29	23, vierde lid, en 67 OVD	6 a
13.	35	24, eerste lid, 42, eerste lid, en 59, eerste lid, OVD	8 a
14.	37	24, eerste lid, 42, eerste lid, en 59, eerste lid OVD	8 b
15.	39	16, §3 OVD	3, a
16.	40	16, §3 OVD	3, a
17.	41	16, §3 OVD	3, b en 11 e
18.	42	16, §3 OVD	11 e
19.	43	16, §3 OVD	3, c
20.	44	36 OVD	6, d
21.	Opschrift	Art. 20 BWHI	11 d
22.	47	Art. 20 BWHI	11 d
23.	48	36, 50 en 67 OVD	11 e
24.	59	36, 50, en 67 OVD	11 c
25.	62	36, 50 en 67 OVD	7 b
26.	63	36, 50 en 67 OVD	11 d en 11 e
27.	65	18, tweede lid, OVD	11 e
28.	66	18, tweede lid OVD	11 e
29.	74	56, vierde lid OVD	6 b
30.	76	36 OVD	6, d
31.	80	37, tweede lid, OVD	11 e
32.	81	50 OVD	11 e
33.	87	56, vierde lid OVD	6 b
34.	90	62 OVD	6, d
35.	97	79, tweede lid, OVD	10
36.	Opschrift	91 OVD	2
37.	100	91 OVD	2
38.	102	91 OVD	2
39.	103	91 OVD	2
40.	104	91 OVD	2
41.	106	91 OVD	2
42.	Opschrift	91 OVD	2
43.	108	91 OVD	2
44.	109	91 OVD	2

45.	111	91 OVD	2
46.	112	91 OVD	2
47.	113	91 OVD	2
48.	114	91 OVD	2
49.	127	56, vierde lid, 90, §2, eerste lid, en 91 OVD	6 b
50.	138	108 OVD	1
51.	139	108 OVD	1
52.	140	108 OVD	1
53.	145	20 BWHI	11 d
54.	153/1	14/1, eerste en vijfde lid, 108 OVD	1
55.	3 BVR 23/9/2016	4, derde lid, OVD	11 f
56.	Opheffing BVR 23/11/2001	Nvt	
57.	Overgang GMVC/PMVC	Nvt	
58.	Overgangsbepaling	Nvt	
59.	Inwerkingtredingsbepaling	160 OVD	
60.	Uitvoeringsbepaling	Nvt	